

סדר זמירות למוצאי שבת

דינער השנתי לטובת החזקת מוסדותינו הק'
מוצש"ק פ' ויקהל באולמי "גראנד האל"

סדר מוצאי שבת

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרֵב דָּגוֹ וְתִירֵשׁ:
וְעִבְדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ לְאֲמִים, הִנֵּה גִבִּיר לְאַחֶיךָ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אֲמֹךָ, אֲרֻרֶיךָ אֲרוּר, וּמִבְרָכֶיךָ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׂדֵי
יְבֵרֶךְ אֹתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיַּרְבֶּךָ, וְהָיִיתָ לִקְהֵל עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכְתּוֹ
אֲבֹרָהֶם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֹתָךְ, לְרִשְׁתָּךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְכַרְכֶּךָ, בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל,
בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבָּצַת תַּחַת בְּרַכַּת שְׂדֵים וְרָחִם: בְּרַכַּת אָבִיךָ גָּבְרוּ
עַל בְּרַכַּת הוֹרִי, עַד תִּתְּנוּ גְבַעַת עוֹלָם, תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד
נֹזֵר אֲחִיו: וְאַהֲבֶךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ, וּבְרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ
דָּגָךְ וְתִירֹשְׁךָ וַיַּצְהֶרְךָ, שָׁגֵר אֶלְפִּיךָ וְעִשְׂתִּירַת צֹאנְךָ, עַל הָאֲדָמָה,
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים, לֹא יִהְיֶה
כִּי עָקֹר וְעֵקְרָה וּבִבְהֶמְתָּךְ: וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חֲלִי, וְכָל מַדּוּי
מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ, לֹא יִשְׁיִמָם בָּךְ, וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנָאֶיךָ:

הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע, וְכִרְוֶה אֶת הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בְּהֵם
שָׁמַי, וְשֵׁם אֲבֹתֵי: אֲבֹרָהֶם וַיִּצְחָק, וַיִּדְגּוּ לִרְבִּי בִקְרֵב
הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לִרְבִּי: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם, יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם, אֶלֶף פְּעָמִים, וַיְכַרְוֶה
אֶתְכֶם, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אֲתָהּ בְּעִיר, וּבְרוּךְ אֲתָהּ בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ אֲתָהּ בְּבֹאֶךָ, וּבְרוּךְ
אֲתָהּ בַּצֵּאתְךָ: בְּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי
אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ, שָׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּירַת צֹאנְךָ: יֵצֵא יְיָ אֹתְךָ אֶת
הַבְּרִכָּה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ, וּבִרְכֶךָ בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֲרָצְךָ
בְּעֵתוֹ, וּלְכַרְוֶה אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהִלִּיתָ גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה:
כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בִּרְכֶךָ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהִעֲבִטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא

תעבטו, ומשלת בגוים רבים, ובך לא ימשלו: אשריך ישראל מי כמוך, עם נושע ביי, מגן עזרך, ואשר חרב גאותך, ויפחשו איביך לך, ואתה על במותימו תדרך:

מחיתי כעב פשעייך, וכענן חטאתיך, שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי עשה יי, הריעו תחתיות ארץ, פצחו הרים רנה, יער וכל עץ בו, כי גאל יי יעקב, ובישראל יתפאר: גאלנו יי צבאות שמו, קדוש ישראל:

ישראל נושע ביי תשועת עולמים, לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: ואכלתם אכול ושבוע, והלתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא, ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם, כי בקרב ישראל אני, ואני יי אלהיכם ואין עוד, ולא יבשו עמי לעולם: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו קף: הנה אל ישועתי אבטח, ולא אפחד, כי עזי וזמרת יה יי, ויהי לי לישועה: ושאתם מים בששון, ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא: הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילתיו, הזכירו, כי נשגב שמו: וזמרו יי, כי גאות עשה, מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני, ישבת ציון, כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא: הנה אלהינו זה, קוינו לו ויושיענו, זה יי קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב, לכו ונלכה באור יי: והיה אמונת עתיך: חסן ישועת חכמת ודעת, יראת יי, היא אוצרו: ויהי דוד לכל דרכיו משפיל, ויי עמו: פדה בשלום נפשי, מקרב לי, כי ברבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות, אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל, חלילה, חי יי, אם יפל משערת ראשו ארצה, כי עם אלהים עשה היום הזה, ויפדו העם את יונתן ולא מת: ופדווי יי ישבון ובאו ציון ברנה, ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו, ונסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא אבה יי אלהיך לשמע אל בלעם

וַיַּחַפּוּ יְיָ אֱלֹהֵיךָ לָךְ, אֶת הַקְלָלָה, לְבִרְכָּהּ, כִּי אֶהְבֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵיךָ: אֲזַי
תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחּוּל, וּבַחֲרִים וּזְקֵנִים יַחְדּוֹ, וְהִפְכָּתִי אֲבָלָם
לְשֹׁשׁוֹן, וְנַחֲמָתִים וְשִׂמְחָתִים מִיּוֹגָם:

בּוֹרָא נִיב שְׂפָתַיִם שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאֵתִי:
וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים, לָךְ דָּוִיד וְעַמְּךָ בֶן
יִשִּׁי, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֵיךָ, וַיִּקְבְּלֵם
דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגָּדוֹד: וְאֶמְרָתָם כֹּה לָחִי, וְאַתָּה שְׁלוֹם, וּבִיתְךָ
שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם: יְיָ עַז לַעֲמּוֹ יִתֵּן, וְיִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלַּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוּתוֹ, דְּבַר זֶה כָּתוּב
בַּתּוֹרָה, וְשְׁנוֹי בְּנִבְיָאִים, וּמִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים:

כָּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים,
הָאֵל הַגָּדֹל, הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָנִים וְלֹא יִקַּח
שָׂחָד. וְכָתִיב בַּתְּרָה עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה, וְאַהֲבֵה גֵר לְתֵת
לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. שְׁנוֹי בְּנִבְיָאִים, דְּכָתִיב כִּי כֹה אָמַר רִם וְנִשְׂא
שִׁכְן עַד, וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשָׁפוֹן, וְאֵת דָּפָא וְשִׁפְלָא רוּחַ,
לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלַהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. מִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים,
דְּכָתִיב שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים, וַמְרוֹ שְׁמוֹ, סִלּוֹ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהַ שְׁמוֹ,
וְעִלּוֹ לַפָּנִיּוֹ. וְכָתִיב בַּתְּרָה אֲבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן
קָדְשׁוֹ. יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ כְּאֲשֶׁר הִיָּה עִם אֲבֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזִבֵנוּ
וְאֵל יִטְשֵׁנוּ. וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם. כִּי נַחֵם
יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרֻבְתֶּיהָ וַיִּשָּׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדוֹ וְעִרְבָתָהּ כְּגֹן יְיָ, שֹׁשׁוֹן
וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָל יִרְאָה יְיָ, הַהֲלֹף בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כְּפִיר כִּי
תֹאכַל, אֲשֶׁרִיר וְטוֹב לָךְ: יִגִּיעַ כְּפִיר כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיר וְטוֹב
לָךְ: אֲשֶׁתְךָ כְּגֹפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיר, כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים, סָבִיב
לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה, כִּי כֹן יִבְרַךְ גָּבֶר יִרְאָה יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וּרְאֵה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

זמירות למלוה מלכה

אתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִמָתָא
חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא:
אתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְּדוּד מִלְכָּא מְשִׁיחָא.

דוד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיָּים: ג' פעמים

סִימֵן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

ג' פעמים

מִזְמוֹר לְדוּד יְיָ רַעֲי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֹאוֹת דָּשָׁא
 יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנַחֹת יְנַהֲלֵנִי: נִפְשִׁי
 יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ
 בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רָע כִּי אֶתָּה עֲמָדִי שְׁבִטֶךָ
 וּמִשְׁעֲנֹתֶךָ הִמָּה יִנְחַמֵּנִי: תַּעֲרֹף לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד
 צִרְיִי דִשְׁנֹת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֵף טוֹב וְחָסֵד
 יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֶרְךָ יָמִים:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹב"ה וְשְׁכִינְתָּיהּ וְכו'. הִנֵּה אֲנִכִּי בָּא לְסַעֵד
 סְעוּדָה רַבִּיעִית שֶׁל שִׁבְתַּת לְלוֹת אֶת הַמִּלְכָּה וּלְלוֹת
 אֶת הַנֶּפֶשׁ יִתְּרָה וְלִהְיוֹת בְּרִכָּה בְּכָל סְעוּדוֹתֵינוּ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי
 הַחֹל. וְלִהְיוֹת בָּהֶם מְקַדְּשֵׁת הַשִּׁבְתָּ. וְכֵן בְּכֹחַ סִגְלוֹתֶיהָ
 שְׁמֵרְנוּ כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין. וּבְצֶל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו מִצָּעַר
 חֲבוּט הַקֶּבֶר. וְתִשְׁכֵּן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ רוּחוֹתֵינוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ
 בְּמִשְׁכְּנוֹת מְבֻטָּחִים. וְיֵהי נֹעֵם וְכו'.

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמִּצָּא לַעֲמֹךְ רוּחָה. שְׁלַח

תְּשֻׁבִי לְנֶאֱנָחָה. וְנָס יָגוֹן וְאֶנְחָה: יֵאָתֶה

לָךְ צוּרִי. לִקְבֹּץ עִם מַפְזְרִי. מִיַּד גּוֹי אֶכְזָרִי. אֲשֶׁר

כָּרָה לִי שׁוּחָה: עֵת דּוֹדִים תַּעֲוֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עִם

אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוֹת טוֹבָךְ בָּבוֹא גּוֹאֵל, לְשֵׁה פְּזוּרָה

נִדְחָה: קָרָא יֵשַׁע לָעַם נִדְכָּה. אֵל דָּגוּל מִרְבָּבָה. יְהִי

הַשְּׁבוּעַ הַבָּא. לִישׁוּעָה וּלְרוּחָה: בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה,

אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מְהֵרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. בָּאֵם

הַבָּנִים שְׂמִיחָה: מַעֲיֵנוֹת אֲזִי יְזוּבוּן. וּפְדוּיֵי יְיָ עוֹד

יִשׁוּבוּן. וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאַבוּן. וְהַצָּרָה נִשְׁכָּחָה: נָחָה עֲמָךְ

כָּאֵב רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמָן. דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר

נֶאֱמָן. בְּהִקִּימָךְ הַבְּטָחָה: וִידִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נִגִּינָתָם

יִפְצְחוּ בְּמַרְץ. בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פָרֶץ. אִין יוֹצֵאת וְאִין

צוּחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. כְּנִבּוֹאת אֲבִי חוּזָה. וְיִשְׁמַע

בְּבֵית זֶה. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה: חֹזֶק יִמְלָא

מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח

בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה.

שְׂמֵךְ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תְּשֻׁבִי לָעַם סִגְלָה. רוּחַ

שְׁשׁוֹן וְהִנָּחָה: קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה. שְׁפָתֵינוּ אֲז תִרְנָנָה.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

חֲדָשׁ שְׁשׁוֹנִי אֵל נָא וְהִבִּיא. אֶת אֱלֹהֶי הַנְּבִיא: אֲמִץ

וְחֹזֶק רַפְיוֹן יְדִי. בִּרְךָ מְלֹאכְתִּי וְכֹל מַעֲבָדִי. גִּאֲלִי

זָכֹר עֲנִי וּמִרְדִּי. דְּבָרְךָ הַטּוֹב הֶקֶם לַעֲדוּדִי. הֶרֶץ וּשְׁלַח

וּשְׂמִיחַ לִבִּי. אֶת אֱלֹהֶי הַנְּבִיא: וְעַד וְהָכֹן דֵּי סְפוּקִי. זְמָן

מזוני ולחם חקי. חלב חיל גוים חיש להניקי. טובך תשבע
עוללי ויונקי. יבא משיחי לעיר מושבי. את אליהו הנביא:
פונן לעם זו צרי צור לחבש. לחם לאכל וכגד ללבש.
משנאי יחזה ירא ויבוש. נוה הר שער בקרוב תכבש.
ששוני יגדל בראות סביבי. את אליהו הנביא: עמון ומואב
מהרה תכלה. פדותך לעמך בקרוב תגלה. ציון תמלא
מעם אלה. קרית מלך רב אז נעלה. שכן תשכן בתוך עם
צבי. את אליהו הנביא:

אגיל

ואשמח בלבבי. בראותי כי מאויבי תריב ריבי.
ולציון גואל תביא. איש צמח תצמיח. אליהו
הנביא ומלך המשיח: לכן בעמים יחד. תפל אימה ופחד.
לבם יפחד בעת יעלה גוי אחד. וארחותיו יצליח. אליהו:
עוד ממזרח למערב. יעור לעשות הרג רב. בארם וערב.
לערך מלחמה וקרב. על אויביו יצריח. אליהו: ידים מלכי
אדמה. יטור נפיש וקדמה. משמע ודומה. נוסו נגבה
וימה. אשר אתכם יבריח. אליהו: רנו כל-עוברי ארח. כי
הנה רענן ארח. אורו זרח. קנה פפתור ופרח. על הר
ציון יפריח. אליהו:

אלהים

יסעדנו. ברכה במאדנו. וזכד טוב יזבדנו.
בכל-משלח ידינו. אלהים יסעדנו: ביום ראשון
למלאכה. יצו אתנו ברכה. ויום השני ככה. ימתיק את סודנו.
אלהים יסעדנו: רבה צבאי ישעי. בשלישי וברביעי. בחמישי אף
לא בעי. ושלח את פודנו. אלהים יסעדנו: הכן טבוח טבח. ביום
הששי זבח. קדש הלול ושבח. על כל-מחמדינו. אלהים יסעדנו:
מעדנים לנפשנו. נתן ביום קדשנו. ורעננה ערשנו. ולילה אור
בעדנו. אלהים יסעדנו:

אֱלִי חֵישׁ גּוֹאֲלִי. עֲבָדְךָ יִשְׁפִּילִי. מִבֶּשֶׁר טוֹב אֱלִי.
אֶת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא: נָאוּוּ עַל הַהָרִים. שְׁלוּחֵי
יוֹצֵר הָרִים. וְרִגְלֵי הַמְּבַשְּׂרִים. בְּאֵמֶר שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי. אֱלִי:
חֲבִי כְּמַעַט רָגַע. כָּל מַחְלָה וְכָל נִגְעַ. אוֹיְבֶיךָ אֶפְגַּע.
יוֹם נָקָם בְּלִבִּי. אֱלִי: מִלֶּכְךָ יָבֵא לָךְ. יָפֶה אֶת כָּלְךָ. וְרַעֲיָתִי
לְמוֹלֶךְ. גִּלְעָדִי הִתְשָׁבִי. אֱלִי: לָפֶת תִּטְפְּנָה. שְׁפָתֵי בְנֵי
יוֹנָה. כִּי בָא עַת לַחֲנֻנָּה. צִיּוֹן נִחַלַת צָבִי. אֱלִי:

אֲדִיר אִים וְנוֹרָא. בָּצַר לִי לָךְ אֶקְרָא. יִי לִי לֹא אֵירָא:
גָּדֵר פְּרֻצַת הַיִּכְלִי. דָּגוּל מֵהָר חֲכָלִילִי. יִי הִיָּה
עוֹזֵר לִי: הֵן אֶתָּה תִּקְנוֹתִי, וְלִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי, יִי עוֹז יִשׁוּעָתִי:
זָךְ וְנָקִי כַפִּים, חוֹן פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, יִי אֶרֶךְ אַפִּים: טוֹבְךָ תַּחֲיִישׁ
לְעַמְּךָ, יְהִי עָלֵינוּ כְּנֶאֱמָר, יִי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ: כּוֹנֵן בֵּית
מְכוֹנֶךָ, לְהַרְבֵּץ בּוֹ צֶאֱנֶךָ, יִי בָאוֹר פִּנְיֶךָ: מִפֶּחַד לְהַצִּילִי.
נִהְלָנִי לְצִיּוֹן קֹדֶשׁ גּוֹרְלִי. יִי שְׁמַע בְּקוֹלִי: סַעֵד וְסַמְךָ
לְנַמְהָרִים. עֲזֹר נָא אֶת הַנְּשָׂאָרִים. יִי יוֹצֵר הָרִים: פִּדֶה עַמְּךָ
מֵעֲזִים. צֶאֱנֶךָ מִיַּד גּוֹזְזִים. יִי עֲשֵׂה חֲזִיזִים: קָרֵב קֶץ נַחֲמָה.
רַחֵם אוֹם לֹא רַחֲמָה. יִי אִישׁ מִלְחָמָה: שִׁכֹּן כְּמֵאֵז בְּאַהֲלָנוּ.
תְּמִיד אֵל מְחוֹלְלָנוּ. יִי מִלְכָּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

מחבר הזמר רבי ישי בר מרדכי חזק

אִישׁ חֲסִיד הָיָה. בְּלִי מְזוֹן וּמַחְיָה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מִלְּבוּשׁ. וְאֵין
בְּגָד לְלִבָּשׁ: גּוֹנֵן בְּחֻשׁבָּה אִשָּׁה. וְגַם בְּכִנִּים חֲמֹשֶׁה: דְּבָרָה
לוֹ הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּינְאָשָׁה: הַמְּבַלִּי לָחֵם לֶאֱכֹל. בְּעִירָם וּבְחֹסֶר
כָּל: וְתוֹרָה מְצֵאתָ כִּי יִגְעָתָ. מֶה נֶאֱכַל מַעֲתָה: זֹהִיר כְּכֹר נְשׁוּק.
הֵלֵא תֵצֵא לְשׁוּק: חֲנוּן וְרַחוּם בְּמִרוּמָיו. אוֹלִי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו: טוֹב
לְקַוּיוֹ מִחֹסֶה. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֵׂה: יַעֲצָתָ בִּדְעָתָ וּבְחֻכְמָה. עֲצָתְךָ
בְּלִי לְהַסְפִּימָה: כְּצֵאתִי לְבִשָּׁת וּלְכַלְמָה. מִבְּלִי כְסוּת וְשִׁלְמָה: לֹאֵין

בְּיָדֵי לַפָּרֹטָה. אָפְלוּ שׁוֹה פְּרוּטָה: מִהֲרָה וְשָׂאֶלָה מִשְׁכָּנִים. מַלְבוּשִׁים
נָאִים מִתְקַנִּים: נִלְבָּשׁ וְהִשְׁלִיךְ יְהוָה. עַל יְיָ אֲשֶׁר אָהָבוּ: סָחוּ וְלָדְיו
בְּפִלּוּלָם. אֵל יָשׁוּב דָּף נִכְלָם: עֶבֶר בְּשׁוּק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה אֲלֵיהוּ
הִנְבִּיא לְקִרְאָתוֹ: פֶּץ לוֹ הַמִּכְשָׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר: צוּנִי בְּכָל
כְּבוֹדֶךָ. כִּי הִנְנִי עֶבְדְּךָ: קָרָא לָמִי כְדַעְתּוֹ. קִנּוּת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ:
רַחֵשׁ אִיף יִשְׁנָה דִּינוֹ. עֶבֶד לִמְכֹר אֶת אָדוֹנוֹ: שֵׁת לוֹ חֲכָמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ.
וְהִחְזִיק בּוֹ כְּמוֹ רֶבֶב: תִּגַּר קִנְאוֹ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֶלֶף
זְהוּבִים: תִּבְעֵנוּ מֵה מְלֹאכֶתְךָ. אִם בְּבִנְיָן חֲכָמָתְךָ: תַּכְלִית טְרַקְלִין
וּפִלְטְרִין. הֲרִי אֶתָּה בֶן חוּרִין: יוֹם רֹאשׁוֹן בְּמִפְעָלִים. פָּעַל עִם
פּוֹעָלִים: שׁוּעַ בְּחֻצֵי הַלֵּילָה. עֲנִנִי נוֹרָא עֲלִילָה: יְזַמְתִּי וְנִמְכַּרְתִּי
לְהַעֲבִידִי. לְכָבוֹדְךָ וְלֹא לְכָבוֹדִי: בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנִין:
רַחֲמִיף יִכְמְרוּ בְּחִינָתִי. כִּי לְטוֹבָה כְּוִנָּתִי: מְלֹאכֵי רַחֲמִים מִמְעוֹנָתוֹ.
אֲזִי הִחֲלוּ לְבָנוֹתוֹ: רַבּוּ בְנֵי הַמְּלוּכָה. וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלֹאכָה: דָּץ
הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ. כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכֶתוֹ: כְּלוּלַת מַגְדָּלִים נָאִים. לְפִי
עֲנִין הַבְּנָאִים: יִזְכֹּר לָךְ עֵתָה. אֶתְּמוּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: חֲפָשְׁנִי בְּוֹדֵאִי
וּבְכִירוֹר. כְּנִמֶּת לְעִנְיָן שְׁחֹרֹר: זֶה קִיְמוּ בְּאַמֶּת. וּפְרַח לוֹ אִישׁ הָאֶמֶת:

אָמַר יְיָ לִיעֶקֶב

בָּחַר יְיָ בִיעֶקֶב

גָּאֵל יְיָ אֶת יַעֲקֹב

דָּרַךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב

הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב

וַיִּרֶד מִיַּעֲקֹב

זָכַר זֹאת לִיעֶקֶב

חֲדוֹת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב

טָבוּ אֱהִלֶיךָ יַעֲקֹב

יֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֶקֶב

כִּי לֹא נִחַשׁ בִּיעֶקֶב

לֹא הִבִּיט אֶוֹן בִּיעֶקֶב

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	מי מָנָה עֶפְר יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	נִשְׁבַּע יי לַיַּעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	סִלַּח־נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	עֲתָה הֵשֵׁב שְׁבוֹת יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	פָּדָה יי אֶת־יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	קוֹל קוֹל יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	רָנִי וּשְׁמַחִי לַיַּעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	שֵׁב יי אֶת שְׁבוֹת יַעֲקֹב
אל תירא עבדי יַעֲקֹב:	תִּתֵּן אֲמַת לַיַּעֲקֹב

אֱלֹהֵינוּ

יבא אֱלֹהֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם
הָאֵל. אִישׁ בְּשׁוֹר שְׁלוֹם עַל־יַד יְקוֹתִיאֵל. אִישׁ גֶּשׁ וְיִכְפָּר עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו. אִישׁ
הַנִּקְרָא בַּעַל שַׁעַר בְּסִימָנוֹ. אִישׁ וְאֶזְזֹר עוֹר אֶזְזֹר בְּמַתָּנוֹ
אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמָּנִים. אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מִהוּיֹת
גְּשָׁמֵי מַעוֹנִים. אִישׁ טַל וּמָטָר עָצַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ
יָצָא לְמַצָּא לְנַפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ כָּלְכָלוּהוּ הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת
לְשַׁחַת. אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְבָּרְכוּ כֹד וְצַפְחַת אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ מוֹסְרֵיו
הִקְשִׁיבוּ כְּמֵהִים. אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ מְשָׁמֵי גְבוּהִים. אִישׁ סָחוּ
אֲחֵרָיו יי הוּא הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ עָתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מְשָׁמֵי
עֲרֻבוֹת. אִישׁ פִּקִּיד עַל־כָּל־בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן
לְהַשִּׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָא לִי
בְּתַפְאָרָה. אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסַעְרָה. אִישׁ שָׁלָא טַעַם
טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ תִּשְׁבִּי תִצְלִינֵנוּ מִפִּי אֲרִיוֹת.
תִּבְשְׁרֵנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. תִּשְׁמַחְנוּ בָּנִים עַל־אָבוֹת. בְּמוֹצָאֵי
שְׁבֻתוֹת. אֱלֹהֵינוּ: אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תִּצְלִיחֵנוּ עַל־יָדוֹ

בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאפלה לאורה אליה: אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יי יברך את־עמו בשלום אליה: ככתוב הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא: והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם אליה:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את (כשחל יו"ט באמצע השבוע יאמר ימי המעשה) ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מפל חטא ופשע. ומנקים מפל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה ובמעשים טובים. וחנונו דעה בינה והשכל מאתך. ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על־לבנו. מלפניו אליהנו אב הרחמן שים ברכה ורחוקה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה, אמצו, ברכו, גדלו וקימו, קים עצתו, כדבר שנאמר יתן לך כל־בך וכל עצתך ימלא. ונאמר, ותגזר אמר ויקם לך, ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו, ועל עמך בית ישראל, עצה שאינה טובה, ומחשבה שאינה טובה, תופר עצתו, כדבר שנאמר, יי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים. ונאמר, עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל: ופתח לנו יי אליהנו אב הרחמים, אדון הסליחות, בזה השבוע ובכל שבוע, שערי אורה, שערי ארץ ימים ושנים, שערי ארצות אפים, שערי ברכה, שערי בינה, שערי גילה, שערי גדלה, שערי גאולה, שערי גבורה, שערי דיצה, שערי דעה, שערי הוד, שערי הדר, שערי הצלחה, שערי הרחוקה, שערי ועד טוב, שערי זריזות, שערי זמרה, שערי זכיות, שערי זיו, שערי זהר תורה, שערי זהר חכמה, שערי זהר בינה, שערי זהר דעת, שערי חדוה, שערי חמלה, שערי חן וחסד, שערי חיים טובים, שערי חכמה, שערי טובה, שערי טהרה, שערי ישועה, שערי ישר, שערי כפרה, שערי כלפלה, שערי כבוד,

זמירות למלוה מלכה

שַׁעְרֵי לַמּוֹד, שַׁעְרֵי מִזְזוֹן, שַׁעְרֵי מְנוּחֹת, שַׁעְרֵי מַחִילוֹת, שַׁעְרֵי
מַדְע, שַׁעְרֵי נְחֵמָה, שַׁעְרֵי נְקִיּוֹת, שַׁעְרֵי סְלִיחָה, שַׁעְרֵי סִיעָתָא
דְּשִׁמְיָא, שַׁעְרֵי עֲזָרָה, שַׁעְרֵי פְדוּת, שַׁעְרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה, שַׁעְרֵי
צְדָקָה, שַׁעְרֵי צְהֵלָה, שַׁעְרֵי קְדוּשָׁה, שַׁעְרֵי קוֹמְמִיּוֹת, שַׁעְרֵי רַחֲמִים,
שַׁעְרֵי רְצוֹן, שַׁעְרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שַׁעְרֵי שְׁלוֹם, שַׁעְרֵי שְׁמִיחָה,
שַׁעְרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעְרֵי שְׁלוֹה, שַׁעְרֵי תוֹרָה, שַׁעְרֵי תַפְלָה,
שַׁעְרֵי תְשׁוּבָה, שַׁעְרֵי תְשׁוּעָה, כְּדֻכְתִּיב, וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיָּה,
מַעֲוֹזִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיַּפְלִטֵם, יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם,
כִּי חֲסוּ בּוֹ: וְנֹאמַר, חֲשׂוֹף יְיָ אֶת זְרוֹעַ קְדָשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם, וְרָאוּ
כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ, אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמַר, קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאָר קוֹל,
יִחְדּוּ יִרְנְנוּ, כִּי עֵין בָּעֵין יֵרָאוּ, בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
מִקְרָא שְׁכֵתוֹב מַה נָּאוּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר, מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם
מְבַשֵּׁר טוֹב, מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה, אִמְר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיהָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
הִנֵּה הֵנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׁר אֶתָּה. אָמֵן סְלָה:

מנהג החסידים לומר וישלח במוצ"ש כשיוצאים לדרך באותו השבוע:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵיִינוּ כַּחֲלָמִים: אֲזַ
יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגְדִּיל
יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵיִינוּ שְׁמֵחִים: שׁוּבָה
יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ, כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב: הִזְרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הַלּוֹף יִלְךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁף הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא בְרִנָּה נוֹשֵׂא אֲלֻמָּתֵינוּ:
הִרְיֵנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרִפְת הַמִּזְזוֹן,
כַּפְתּוֹב, וְאַכְלֶתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

המזמן אומר: רְבוּתִי מִיר וְעֵלָן בְּעִנְטִשִׁין (רְבוּתִי נִבְרָךְ)

עונין המסובין: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

המזמן חוזר: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: (*)

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּה וּרְבִנָּה וְרְבוּתִי, נִבְרָךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
הַמְסוּבִין עוֹנִין: בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ, וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:
הַמְבָרַךְ חוֹזֵר: בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ, וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

יחיד אינו אומר: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵן
 אֶת הָעוֹלָם כָּלוּ בְטוֹבוֹ, בַּחֵן בַּחֲסֵד
 וּבִרְחֻמִּים, הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיד לֹא חָסַר
 לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד, בַּעֲבוּר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִיָּס לְכָל
 וּמִיִּטִּיב לְכָל, וּמִכֵּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
 בָּרָא, כְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הֵן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לך יי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ
 חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
 בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ,
 וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחוֹנְנָתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה
 זֶן וּמִפְרִיָּס אוֹתָנוּ תִּמְיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים:

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
 וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ
 לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

לפורים

לחנוכה

בִּימֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן	בִּימֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד	גָּדוֹל, חֲשֹׁמוֹנָי וּבִנָּיו,
עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע, בְּקִשׁ	כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הָרָשָׁעָה
לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת	עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם
כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן,	תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך,
ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל
חי, תמיד לעולם ועד. כפתוב, ואכלת
ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ
הטובה אשר נתן לך, ברוך אתה יי, על
הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו, על ישראל עמך, ועל
ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל
מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש,
שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו רענו, זוננו,
פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו
מהרה מפל צרותינו. ונא, אל תצריכנו יי אלהינו,

רצונך, ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם,
רבית את ריבם, דנת את
דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, וטמאים
ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך. ולך עשית שם גדול

וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו
כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך,
וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

לא לידי מתנת פֶּשֶׁר וְדָם, וְלֹא לַיָּדִי הַלּוֹאֲתָם, כִּי
אִם לַיָּדֶךָ הַמִּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שְׁלֹא
נְבוּשׁ וְלֹא נָכְלָם וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד:
וּבִנָּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, בְּרוּךְ אַתָּה
יְי, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבֵינוּ מִלְכֵנוּ
אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוֹשְׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב,

בשבת אומרים:

רִצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ
הוּא לְפָנֶיךָ לְשַׁבָּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ, וּבְרִצּוֹנְךָ
הֵנִיחַ לָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאִנְחָה בַּיּוֹם מִנוּחַתָּנוּ.
וְהִרְאָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדֻשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמוֹת:

בראש חודש, ביו"ט, בחוה"מ ובר"ה אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרָנוּ וּפְקֻדּוֹנָנוּ, וְזָכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדֻשֶׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה,
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בַּיּוֹם לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ: רֹאשׁ
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לַפֶּסַח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. לַשְּׁבִיעוֹת: חַג הַשְּׁבִיעוֹת
הַזֶּה. לַסּוּכוֹת: חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה. לַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג
הַזֶּה. לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה: הַזְכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן, וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

רוענו רועה ישראל, המלך הטוב, והמיטיב לכל, שפכל יום ויום, הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גמלנו, הוא גמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים, ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסדים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

הרחמן, הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן, הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן, הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן, הוא ופרנסנו בכבוד: הרחמן, הוא ישבר עלנו מעל צארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן, הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה, שאכלנו עליו: הרחמן, הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות:

הרחמן, הוא יברך את (אבי מורי), בעל הבית הזה, ואת (אמי מורתי), בעלת הבית הזה, (מי שיש לו אב ואם ואינו אוכל אצלם יאמר: הרחמן, הוא יברך את אבי מורי ואת בעל הבית הזה, ואת אמי מורתי ואת בעלת הבית הזה), (אם הוא נשוי מוסיף: אותי ואת אשתי אם יש לו בנים ובנות מוסיף: ואת זרעי) אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל מכל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד, בברכה שלמה. ונאמר:

אמן:

במרום, ילמדו עליהם ועלינו זכות, שתהא למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאליה ישענו, ונמצא חן ושכל טוב, בעיני אלהים ואדם:

לשבת: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׁפָלוּ שַׁבַּת וּמְנוּחָהּ לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים:

לר"ח: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
ליו"ט: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׁפָלוּ טוֹב:
לראש השנה: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה:

לסוכות: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְכֵּנוּ לִיְמֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי

הָעוֹלָם הַבָּא, (בחול:) מַגְדִּיל (בשבת, בר"ח,

ביו"ט וחזה"מ אומר: מַגְדִּיל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ, וַעֲשֵׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ, עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יְיָ קֹדֶשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ

וְרַעֲבֻ, וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לֵי יְיָ כִּי

טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ: פֹּתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי

רֶצוֹן: בְּרוּךְ הַגָּבֵר, אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִיָּה יְיָ מִבְּטָחוֹ: נַעֲר

הִיִּתִּי גַם זַקְנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקָשׁ

לָחֶם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

קליין געלט ווערט גרויס געלט

די קליינע געלטער וואס
איהר לייגט אריין אין די
הייליגע פושקע זענען זיך
מצטרף אינאיינעם און
ווערן גרויסע געלטער
וועלכע העלפן שטארק
ארויס צום עקזיסטענץ
פון די מוסדות הק'

